

Administratia
Tipografia:
Brazov, piata mare Nr. 22
Brazov, piata mare Nr. 22
Inserate mai primese in Viena
Endolf, Moser, Haasenstein & Vogler
(400000), Henris Schalek, Alois
Kerndl, M. Dukas, A. Oppelk, J. Goll-
nerer, in Buapasta: A. V. Gold-
berger, Anton Moser, Katsch, Bernat,
in Frankfurt: G. L. Domb, in Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garzonă pe o coloană 8 cr.
și 80 cr. simbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seră 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

Case a. ese in fia-care di
Abonamente pentru Anul-Ing. 1/2
Pe unu an 12 fl., pe s. lun
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu an 40 franci, pe s. lun
20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la t. ofișele
postale din intru și din afară
și la dd. colectorzi.
Abonamentul pentru Brazov:
in administratiune, piata mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu an
10 fl., pe s. lun 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul in
casă: Pe unu an 12 fl., pe
s. lun 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 192.

Brașov, Sâmbătă 31 August (12 Septembrie).

1891.

Brașov, 30 August v.

Am promis în numărul trecut că vom reveni asupra expectanțelor, ce le face foia guvernamentală „Pester Lloyd“ privitor la rezoluțiunea luată deunădă de comitetul partidei noastre naționale.

Nu vom perde multe cuvinte cu această foie, care acum de vr' o douăzeci de ani n'a scris un rând despre raporturile dintre guvern și poporul nostru românesc, fără ca să nu se cunoscă de departe tendința dușmănoasă, ce i le-a dictat. Trebuie însă să răspundem la unele insinuări grosolane, cu cari după obiceiul său „P. Lloyd“, se încercă a prezenta situațiunea așa cum i vine lui la socotă, er nu cum este ea în adevăr.

Înainte de toate „P. Lloyd“ insinuă comitetului central român delă noi, că ar avé „datoria patriotică“ de a desavua pe acei frați de dincolo de Carpați, cari, prin graiu viu ori în scris, iau în apărare cauza dreaptă și sfântă a poporului român din Transilvania și Ungaria.

O asemenea datorie nu numai că nu p. te exista, der ar fi chiar în contra firei omenești și a orânduiei Dumneșcesci, și cei d'întăi ar fi Maghiarii, cari ar cădea sub acuzațiunea, că nu și-au împlinit o și nu și-o împlinesc, Maghiarii, cari atunci, când au fost asuprași nu s'au sfiiți de a primi p. rerea și ajutorul Românilor din Principate în anii 1860 și cari necum se desavueze vre-o apărare, ce s'ar face stăruințelor lor, din afară, și astădă înregistră cu mare băgare de s. mă chiar și cel mai mic cuv. nt de simpatie, ce se pronunță față cu ei în străinătate. Este cunoscut lui „P. Lloyd“

de ce anume s'a tractat în rezoluțiunea comitetului și de aceea face o impresiune respingătoare, când vedem că-și dă silința a generalisa unu casu cu totul specialu, care a datu nascere acelei rezoluțiunii, numai și numai spre a înfățișa lucrul astfelu ca și când rezoluțiunea ar fi fostu îndreptată împotriva fraților noștri de dincolo.

Foia din Pesta se p. te convinge și din enunțatiunile foilor române de dincolo, ce le reproducem astădă mai josu, că aici s'a tractat numai de nise informatiuni false ale unor diare, er nici decum de frații noștri din România și nici chiar de „irredentistii“ din București nu s'a tractat.

D. r a trebuitu ca „P. Lloyd“ să înfățișeze lucrul astfelu cum l'a înfățișat, pentru ca să-și p. t. motiva a doua insinuare și mai mare la adresa Românilor. Și această insinuare consistă în propunerea, ce o face Românilor din Transilvania și Ungaria, privitoru la apropierea lor de „ideia de stat patriotică.“

Ceea ce insinuă „P. Lloyd“ națiunei noastre, nu este nimic mai multu nici mai puținu, decâtu ce se căutam a afla și noi unu modus vivendi ca Sașii din Ardeal și mulțamindu-ne cu câteva funcțiuni administrative, ce ni le ținu în rezervă cu multă generositate guvernamentalii domnului Szapary, se capitulăm în totă forma, lăpădându-ne de t. te drepturile și postulatele noastre seculare.

Insinuarea această este atât de monstruoasă, încâtu nu mai are lipsă de nici unu comentariu, cu t. te acestea însă, trebuie să ne ocupăm de ea în împrejurările de față mai de aproape și să cercetăm din care îndemn ni se face

ea din partea adversarilor noștri și pe ce speranțe să întemeieze ei, când ni-o facu.

CRONICA POLITICĂ.

— 30 August (11 Sept).

Diarul „Kölnische Zeitung“ vorbindu despre situațiunea Turciei, dice, că nu trebuie să se interpreteze într'un chip exagerat schimbarea ministerială, care s'a făcutu la Constantinopol. Versiunea, după care noul mare vizir ar reprezenta o modificare a politicei turcesci în direcțiunea franco-rusescă este puțin întemeiată, căci Sultanul voescu se accentueze din ce în ce mai multu neutralitatea Turciei.

— In Paris și Petersburg se formează comitele de organizațiune pentru aranjarea unei esposițiunii rusesce în Paris.

Se anunță, că ministerul rusescu de externe ar fi adresat o întrebare la ambasada rusescă din Viena cu privire la arestarea de cinci diare în Lemberg a colonelului Sonzov, unu oficeru atașat pe lângă Gurco, care venia din Praga prov. d. t. cu unu certificat în t. t. regula. Foile anunță, că Sonzov s'a rugat înzadart de ambasada rusă, ca să intervină și asigure, că cauza arestării sale a fostu activitatea ce o desfășurase în ortodoxia prin ținuturile dela Chelm.

— In diarul parisienu „Figaro“ scrie publicistul Valfrey, unu articolu, în care dice că alianța ruso-francesă este numai verbală. Franca, decă va fi atăcată, va p. te conta la o intervențiune imediată a armatei rusesce. Țarul și va ține cuv. ntul, totuși numai cu două condițiuni și adecă mai înt. iu, ca boulangismul să nu se mai ridice, și alu doilea ca radicalii să nu câșt. ge preponderanță în republică.

— Opiniunea publică din Franca se interesăză forțe multu despre decursul manevrelor franceze. Acum de cur. ndu au apărut mai multe broșuri,

car se ocupa de aceste manevre. Așa numărul cel mai nou alu revistei „Monde Illustré“ a apărut cu 48 de portrete ale generalilor comandanți, cu următoarea observațiune din partea redacțiunei: „Se dice, că esercițiile aceste voru fi decisive. In patru-spre-ș. ce diare voru sci, câtu e de vrednică armata noastră. Publicul ia parte activă la r. s. boiulu acesta micu. T. t. lumea e astădă soldat.“ Interesantă e o carte însoțită de unu textu intitulat: „R. s. boiulu viitoru“. In mijlocu se afla cartă ținutul, în care după părerea autorului se voru da primele lupte decisive în r. s. boiulu viitoru. Este partea ostică a Francei, până la Rheims și Troyes, vestulu germanu până la Heidelberg. Alsaț. ia-Lotaringia pe această cartă e însemnată cu col. re deosebită. Aici se pune în paralelă puterea militară a Francei față de a Germaniei. Franca, se dice aici, are la dispozițiune pentru armata, ce va opera în prima liniă în contra Germaniei, 532,900 de soldați infanteria, 48,000 călăreți, și 2292 tunuri. Germania din contră nu p. te dispune la începutu dec. t. de o armată de 458,000 infanteria, 46,000 cavaleria 1884 tunuri. Apoi se laudă superioritatea puscei franceze sistem Lebel, cu care e înarmată într. ga infanteria franceză, față de pusca germană, cu care e înarmată numai în parte infanteria germană.

SCRILE ȚILEI.

— 30 August. (11 Sept.)

Cu ocazia manevrelor dela Bistrița, „Egyetértés“ profetescu, că Majestatea Sa va face, „însemnate declarațiuni de natură politică.“ Totu „Egyetértés“ țipă tocmai acum în contra „daco-romaniștilor“ și se bucură, că Majestatea Sa se va prezenta în mijlocul acestora. — Sapienți sat.

Ministrul român de r. s. boiu, generalul I. Lahovary, va pleca mâne, însoțit de adjutantulu seu căpitanulu

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(9)

PILLONE.

Novelă, de G. Bergsöe, tradusă de Ucu Paolo.

„B. tr. anulă p. storu se plecă și culese două rose s. lbatice, cari înfloreau pe st. ncoile acestea. Imi dete una mie, pe cealaltă și-o puse în pălărie și apoi începu într'unu tonu amicalu:

— „Tatălui Pillone se numea Vittorio și era p. storu în Amalfi. P. zea o turmă a stăp. anului său și locuia într'o colibă a unui ar. ndașu și pe lângă aceea avea și două vedre, cari era a le lui. In fia-care di venea cu turma sa de pe deluri la Amalfi, unde vindea lapte, apoi o. tră s. ră se întorcea acasă cu at. t. ia banu, cu căți putea trăi o di într. g. și cu ce se și plătesc. a chiria pentru turmă și pentru colibă. Prin urmare nici-odată nu putea fi bogat, fiindcă cu două vedre de lapte nu putea să-și facă casă. Decu trăia de pe o di pe alta fără să se g. ndescă la altceva, nici chiar la amor, deși, după cum se spunea, era cel mai frumosu fecioru de prin prejuru.

„Intr'o dimineță veni la Amalfi, pentru ca se v. ndă lapte b. tr. anului notar, care locuia în pi. t. și care era cel

mai bunu mușteriu alu său. Acolo află, că b. tr. anulă notar murise. Acesta fu o lovitură grea pentru d. nsulu; fiindcă notarulu i promisese două capre, decă-i va cănta ceva în diua de Craciunu. De aci merse elu în cealaltă parte a pi. t. ei, unde locuia noulu notar, și pe treptele casei acestuia înt. lni o fată t. n. ră cu unu ulciortu golu. Era fiica notarului, pe care dela prima vedere o și iubi.

„Vittorio se întorse acasă cu vedrele g. le și cu unu nou mușteriu, înse în s. ra aceea, ca nici odată, nu căntă cu fluierulu lângă caprele sale, și pe când s. rele apuse, se duse din nou la Amalfi, își cumpără pe creditu o pușcă, pe care o ascunse în coliba sa.

După patru-spre-ș. ce diare fiica notarului dispăruse, coliba lui Vittorio era golă și caprele nicăiri. Omenii diceau, că ar fi ascunsu prin peșterile San-Angelo, această era destul; căci acolo născu pe Pillone mama muribundă. L. g. anulă său fu o p. tră scobită, așternutul său nișce sdranțe, pa cari le purtase mama sa, er doica sa era o capră, care-i mai rămăsese lui Vittorio. C. nteculu său de l. g. anulă fu sgomotulu mării, și v. ntulu care șuera printre st. nci. — Astfelu crescă Pillone.

„Când fu de doi ani, tăia Vittorio capra și-i făcu o manta din pielea ei; când fu de patru ani, ilu învăță să dice Ave Maria și să-și ia căciula dinaintea ic. nei Maicei Domnului, er când fu de optu ani, nu era nici o cărare, nici o pesceră, pe care să nu o cunoscă totu at. t. de bine, ca și tatălul său, și în ceea ce privea pusca, elu nimeria vulturulu de pe st. nca cea mai înaltă.

„B. tr. anulă Vittorio credea acum, că va fi altu notar în Amalfi, și de. ree se apropia Craciunulu, credea, că voru p. te să c. nte am. ndoi cu Pillone, care avea o voce forțe puternică.

„Intr'o s. ră luă pe Pillone în brațe și-i istorisi despre fericita sa mamă, câtu i-a fostu de credincioasă, câtu a suferit ea, nobila signoră, până când a n. scutu pe Pillone, și cum apoi a murit. I arată morm. ntulu ei în fundulu unei pesceri, ilu puse de s. r. ută crucea, se rugară împreună și din momentulu acesta deveni Pillone cu mintea c. ptă — t. te bucuriile copilăresce fură ucise într'ensulu.

„Tatălui observă această și cercă să-i del. ture melancolia — der înzadart. Fiul simțise, că în lumea această e lipsă, nedreptate și volnicia, că la pic. iorele sale e unu ținutu, în care nu-i era per-

misu să calce și că locurile st. ncoșe și pădurile de lângă d. nsulu nu suntu vrednice de elu. Elu se făcu întunecat, tăcut și posomorit, privirile sale erau pline de cerbicia și de s. lbătăcia, numai atunci când cănta din fluier, r. sunându pădurile de tonuri d. i. ose, atunci se linișcea, numai atunci începea să pl. ngă, și în pl. nsetu își ușura inima.

„Vittorio se puse pe g. nduri, când observă schimbările acestea în natura fiului său. Se temea, că spiritele pădurilor să nu-lă vrăjescă cu totul și într'o dimineță, când se vedea zăpadă pe culmile munților și se apropia Craciunulu, îi dete fiului său o piele nouă de capră, puse unu buchetu de rose s. lbatice în căciula sa, și-i legă o p. reche bune de opinci. Elu însuși își luă fluierulu său, apoi luându-și am. ndoi câte unu bătu de m. s. lină, plecară spre Neapole. Vittorio credea, că acolo îi va trece melancolia fiului său.

„De sigur, că ai audit la s. rbătorile Craciunului pe stradele Romei și ale Neapolului căntându c. ntece de laudă înaintea ic. nei Maicei Domnului. Ai vădutu vre-odată cum p. te să se uite unu bărbatu de p. storu împrejurulu său, când acomp. niază și elu cu fluierulu său c. ntecele celorlalți?

Ghica, la manevrele dela Timișoara, ca se salute pe monarhul nostru în numele regelui Carol.

De pe câmpul manevrelor ni-se scrie: În 4 și 5 Septembrie n. s'au ținut manevrele pe hotarele comunelor: Gherla, Nicula și Săplac. Din cauza căldurilor mari, mulți soldați s'au bolnavit; în spitalul orașenesc din Gherla au fost instalați 58 de bolnavi. În seara de 5 Septembrie, dela orele 7 până la 9 muzica reg. 51 și 63 a concertat pe promenada orașenescă din Gherla, er în dimineața zilei următoare regimentul s'au retras spre Nima și Deș. Observă cu asta ocaziune, că ostășimea se fi dus de prin locurile aceste neplăcute suvenir; în ceea ce privește mai ales încuarterarea, ei, — grația poliției orașenesci din Gherla — au trebuit se fi foarte nemulțumiți. În Gherla, care numără 3000 de case, abia au fost încuarterate 2 batalioane, pe când în Nicula și în Mintiul Gherlei, cari abia au câte 500—600 de case, au fost încuarterate câte 3 batalioane. Iși poțe ori cine închipui, ce „comoditate” vor fi avut bieții ostași în comunele acestea.

Nouă secțiune a Ligei. Cetim în „Naționalul”: D. T. Burada printr'o conferință, ținută în T. Oona, a pus baza unei secțiuni a Ligei culturale. În conferința sa a demonstrat, cum o națiune nu poțe ajunge la mărire și civilizațiune, decât printr'o cultură unitară. În urma acestei conferințe s'a și luat hotărârea de a lucra pentru înființarea unei secțiuni și în acest scop s'a dat și un bal, care a avut loc în 27 curent.

Ceremonia. Ni-se scrie: La 31 August n. c., s'a pus piatra fundamentală la noua biserică română gr. c., ce se va edifica în comuna Sucutardă din diecesa Gherlei. Ceremoniile religioase s'au săvârșit prin 5 preoți, dintre cari d-lu Auzentiu Mureșianu din Sava rosti cu asta ocaziune o frumoasă vorbire, amintind cu recunoștință numele fraților Ioană, Emilă și Susana F. Negruțiu, dintre cari cel dintău e profesor în Blășiu, al doilea e doctor în medicină cu locuința în Betlén, er d-na Susana este soția protopopului Câmpianu din Elisabetopole. Acești trei frați întru amintirea răposatului și regretatului lor frate Nicolae și în semn de iubire față cu comuna Sucutardă, care este locul lor natal, s'au angajat a suporta înșiși toate spețele privitoare la măstru. — *Ună oște privitor.*

Jubileu militar. În 8 Septembrie n. s'a serbat în Oradea-mare jubileul de

150 de ani al regimentului 37, care poartă numele arhiducelui Iosif. Cu ocaziunea această, colonelul Wolf țină o vorbire către ostași în trei limbi. Arhiducele Iosif, care înă era de față, țină de asemenea o vorbire, în limba ungară. La banchetul, ce s'a dat cu ocaziunea această, a luat parte și P. S. Sa Episcopul Pavel și Episcopul Schlauch. Ambi episcopi au însoțit pe arhiducele și la reprezentația de gală ce s'a dat seara în teatru.

Regina Natalia a primit din incidentul zilei sale onomastice, dela partizanii ei din Belgrad, următoarea telegramă: „Ne rugăm lui Dumnezeu, se dăruiește M. Vostre sănătate și putere, pentru ca se puteți persista în cruda D-Vostă sorte. Și mai departe se Vă mângăe conștiința, că întreaga națiune jelesce pe mama ei și pe mama regelui ei.”

Consilierii intimi ai Majestății Sale au fost numiți de curând ministrul ung. de finanțe Al. Wekerle și ministrul vejustiției Desideriu Szilágyi.

La congresul internațional de agricultură, ce se va ține în Haga, între 19—26 Sept. n. c., România va fi reprezentată de inginerul I. Poenaru.

Societatea geografică română și va începe ședințele în 5 Septembrie v. c.

Colera. Diarele din Paris primesc telegrama din Aleppo în urma cărora, coloră bantue colera. Până acum sunt 2500 casuri de morțe de colera.

Influența se întinde în provincia Caceres (Spania) unde 1200 de persoane sunt atinse. În provincia Jaen, sunt 5000 de bolnavi.

Pesta bovină, care bantue de câțva timp în mai multe părți ale Rusiei, a făcut pe guvernul otoman să interdică intrarea de vite și de piele de vită în Turcia.

Voci asupra rezoluției comitetului nostru.

Sub titlul „Afacerea Babeșu” scrie „Naționalul” din București, organul tinerilor conservatori din grupul ministrului Cărgiu, între altele:

Acum câțva timp, mai multe diare din capitală, în frunte cu „Liberté roumaine”, „Voința națională” și „Timpul”, au găsit de cuviință să se amestece în treburile Românilor din Transilvania și

părțile Ungariei și să critice, cu multă violență, politica urmată de președintele partidului național român de acolo. Președintele, d. Babeșu, era acuzat, că în contra voinței comitetului și în privința sentimentelor poporului, urmărește o politică kosuthistă și ruso-filă. Discuția a ținut în presa noastră câte-va săptămâni și a făcut mult sângeru peste munți....

„Naționalul” s'a abținut dela această discuțiune, pentru că a socotit — și socote și acum — că n'are dreptul să se amestece în afacerile Românilor de dincolo și că numai rău, er nicidecum bine, făceau diarele bucureștine cu campania lor de acuzări și denunțări. Neapărat, că nimeni nu poțe cunoște mai bine interesele și nevoile Românilor de dincolo, decât ei înșiși; decât se ivesc divergențe între ei, lucrul cel mai folositor e, ca singuri să se limpedească între dășii; ori-ce amestec din afară, chiar bine intenționat, nu poțe decât să îngreuneze situația, să înăprăscă discuțiile. Mai presus de toate însă, nu e de loc înțelept să se deștepte bănuielele Maghiarilor, cari și așa sunt destul de bănuitori.

Aceste sunt cuvintele pentru cari nu ne-am amestecat în discuția.... Rezoluțiunea votată zilele trecute de comitetul central român întrunit la Sibiu, dă deplină dreptate punctului nostru de vedere. În adevăr, după ce respinge ca neintemeiate învinuirile aduse d-lui Babeșu, comitetul spune categoric, că nu primesce nici un amestec din afară.

Răspundând „Naționalului” diarul „Timpul” declară, că nu se numără printre diarele, cari au criticat „cu multă violență” politica urmată de președintele comitetului de dincoace și că a ținut chiar în numărul său dela 30 Iulie:

„Nu voim să ne pronunțăm pentru o politică seua alta, nevoind să ne amestecăm în afacerile fraților noștri, fiindcă știm, că ei, au conducători destul de luminați.”

„Dér” — dice mai departe „Timpul” — „ne-am ocupat, ca cronicari conștiențioși de conflictul ce s'a ivit între foile liberale de aici și d. Babeșu...”

Corespondența „Gaz. Trans.”

Brană, 8 August v. 1891.

Adunarea generală ordinară a Despărțământului II al Asociațiunii transilvane și-a ținut prima ședință în Brană, la 27 Iulie v.

Spațioasa sală comunală era înțesată de lume: preoți, notari, primari, învățatori

din întreg teritoriul despărțământului, apoi numeroși oșpeți veniți de pe la Brașov, Sibiu, Budapesta, România, cu familii cu tot, spre a petrece timpul de văr aici în Brană, la aer și la băi de apă de munte, — toți aceștia împreună cu Il. Sa d-lu cavaleru de Pușcariu luară parte la ședință.

D-lu directoru Nico. Garoiu, ca președinte, deschise ședința printr'un discurs înflăcărat, care fu urmat de entusiaste urări de „să trăiească”, er d-lu învățatoru G. Enescu răspuse printr'un frumos salut de binevenire.

Nefind raport general, se alege o comisiune pentru încasarea de taxe, în persoanele d-lor: Ioan Rațiu, notaru; Leont. Pușcariu, paroch și I. Stoianu, primaru. În numele acestei comisiuni, d-lu I. Rațiu raportă, că s'au încasat peste 200 fl. taxe dela diferiți membri. Aceasta este a se mulțumi, în mare parte stăruinței d-lui protopretoru, apoi parochului Gavrilă din Țințari, care a colectat în parochia sa aproape 30 fl.; comuna Poiana-mărului erăși a depus o sumă frumoasă pe altarul culturii naționale. Apoi numeroși oșpeți veniți spre a petrece timpul de văr în Brană până la unu s'au făcut membri ajutatori.

După terminarea acestora a urmat oetirea a două disertațiuni bine succese: una din partea d-lui primaru din Pôrta; *Date istorice din trecutul Branului și industria de casă a femeii brăneștine*; alta din partea d-lui Danu, studentu universitaru: *Educațiunea națională.*

Ambe aceste disertațiuni au fost cu mare atențiune ascultate și viu aplaudate.

S'a declamat apoi cu multă succes poesia „Frații Jderi”, din partea studentului gimnazialu G. Stoianu.

A urmat oetirea unei hărți a comitetului central al Asociațiunii, în care se exprimă dorința, ca la adunările generale ale Asociațiunii să participe câte doi membri din fiecare despărțământ. S'a propus între altele, ca din o parte a banilor colectați, să se dea premii femeilor, cari escelează în industria de casă (țesut). Locul proosimei adunări generale de ocamdată nu s'a statuit în speranță, că se va face până atunci vr'o invitare din partea vreunei comune.

Sera a urmat o petrecere cu joc, care a fost foarte animată și s'a continuat până în zori de zi.

Succesul în totalu a fost satisfăcătoru ceea ce este a se mulțumi în prima linie persoanelor conducătoare din aceste părți, precum și comitetului arangiatoru, în frunte cu d-lu notaru Rațiu.

Unu Brăneșu.

„Pillone uită pentru momentu totul — munții săi, pușca sa, vulturii săi, chiar și marea și pescerea cu osămintele mamei sale i esiră pentru un momentu din minte, când vedu elu locurile frumoase, cari se desfășurau înaintea privirilor sale. Elu nică când nu creduse, că viața poțe fi atât de bogată, atât de sgomotosă, ca în cetatea asta mare. Elu fu fermecat de splendoru, de frumusețea caselor, ce era atât de diferită de stăncile pleșuve, printre cari viețuise până acum. Totul era nou — omeni, animale, chiar și florile, pe cari le zăria printre zăbrelele palatului. Toți erau bogați, nobili și mari până la ultimul soldatu, care stătea de gardă înaintea palatului regescu. Strada Toledo părea ca un palat splendidu al dănelor, er sera, când strălucia în miriade de lumini, căci erau aprinse în fața păvăliilor vândătorilor de maccarone și în fața palatelor nobililor, atunci i-se părea lui Pillone că viața e plină de fericire.

„Unu cântărețu n'are patriă în lungile sale călătorii. Elu umblă în toate locurile când ică când colea; astădă dorme sub o poartă, mâne sub cerul liberu.

Așa umbla elu de colo până colo, unde-lu conducea Madonna, și tocmai așa umbla și Victorio cu fiul său de dimineața până sera.

„Intr'o zi, către apusul soarelui, ajunseră pe înălțimile, pe cari predomină puternica fortăreță San-Elmo, și aici se adăpostiră peste nopte sub nisce lafette, cari zăceau imprăsoiate prin erbă. Când se făcu ziua, era întregu orașul splendidu luminadu de soare. Sgomotulu a mii de voci și sunetulu clopotelor ajunseră până la locul unde era Pillone cu tatăl său, de unde se vedeau valurile albastre ale mării dintre Capulu Misene până la limba de pământu dela Sorrent, pe când Capri și Ischia se perdeau în norii albaștri ai orizontului.

„Ochii copilului i se umplură de lacrimi, când își aruncă privirea dela fumegandulu Vesuv către țermurul presăratu de vile, și către pleșuvulu munte San-Angelo, unde a fost patria copilăriei sale și unde mamă-sa dormea somnulu celu vecnicu. Elu se rugă încet și cu evlaviă; der totu nu-și putea astămpăra dorința de a posedea marea palatură, grădinile frumoase, care-i aștară poftete. Elu se întrebă, că ore de ce

tatăl său și elu, au trebuit să petreacă o viață ca vulturii ce sunt espuși glonțelor vinătorilor: elu se gânde că ore de ce tocmai elu se fi atât de sărac și de părăsit, pe când acolo jos se desfătează mii de omeni în plăceri și în belșug, se imbracă în mătase și în atlasu. Splendoru întregi lumi, cel mai frumos loc de pe pământu, zăcea așternutu la picioarele sale — elu însuși abia avea dreptul să umble prin elu. Elu se rugă mai departe, der totuși nu putea să și ia privirea dela marea palatură și dela marea vile, pe cari le aurea razele de dimineață ale soarelui.

„Atunci auđi elu în dosul său nisce pași apăsași, strigate de comandă și zăritu de lanțuri. Intre nisce gendarmi voinici și frumoși imbrăcați, pe care îi admira, vedu patru omeni pârliți de soare cu mantalele rupte și cu ochii soanteindu selbaticu. Mănilor erau ferecate în lanțuri, la picioare avea fi-care câte-o ghiulea de tunu, care se țira după ei cu greutate prin nisip, și pe când treceau scupără asupra copilului, se strimbau la elu și scoteau nisce injurări atât de îngrozitoare, încât copilulu înspăimântat trezi pe tatăl său, si-lu în-

trebă, că ce felu de omeni sunt aceștia. Vittorio se ascuse după o lafetta și i șopti lui Pillone, că aceștia sunt condamnații la galleră, pe cari îi duceau din fortăreță la portu ca să și implinescă pedepsa. Ce erau însă condamnați la galleră? — Aceștia sunt tâlhari, răspuse Vittorio, nisce omeni, cari au jefuit pe cei bogați, au pătunsu în vilele acelor și le-au luat banii.

„Pillone nu întrebă mai departe. Se făcu galbenu ca cera și se gândi, că de unde puteau să vie monedele de aur, pe cari le veduse din când în când în mâna tatălui său, când acesta fără nici un glonțu în traistă se întorcea acasă în peșceră. Pillone nu întrebă, elu se uita fixu la fortăreță cea întunecată și la ferestrele ei zăbrele. În momentulu acesta presimția, că e fiul unui tâlharu și cu mintea lui ageră înțelese, de ce s'a ascunsu tatăl său după lafetta. În erbă lângă picioarele lui Pillone zăcea o ghiulea ruginită de tunu și i-se părea ca și când i-ar mai fi lipsitu numai un lanțu, și copleșitu de amărăciune, plinu de spaimă și grăză luă pe tatăl său de mână și luară drumulu dealungulu șanțului, care încunjoră fortăreță.

Emil Zola despre ȋuia dela Sedan.

Emil Zola, care acum de curenđu a vizitat ȋmpul de luptă dela Sedan pentru ca s ȋ facă studii asupra noului s ȋu roman ȋ „R ȋboiul ȋ”, a publicat ȋn 2 Septembrie n. c. un ȋ articol ȋn ȋ-arul parisiian ȋ „Figaro”, ȋn care se exprimă despre lupta dela Sedan ȋn chipul următor ȋ:

„Astăȋ e ȋȋia ȋnficosată. Nu'mi adu ȋ aminte, ca o naȋion s ȋ fi suferit o mai mare nenorocire ca acesta. De 20 de ani ȋnc ȋce nu ȋ-a putut nimenea aduce aminte de acesta ȋi, fără s ȋ nu 'i se stringă inima de rușine și durere. D ȋr pe basa acestui sentiment ȋ amar ȋ se află simȋirea unei suferinȋe, ce se p ȋte vindeca, și a unei vindecări bărbătesc ȋ, o curățire prin durerea asupra mărimei nenorocirii. Da, acesta baiă de s ȋnge a fost necesară. Lecȋiunea apare acum ȋnficosată, d ȋr folosit ȋre. Palma acesta dată orgoliului nostru, acesta lă sare de s ȋnge a fost necesară, pentru ca se ne restaureze ȋrăși s ȋn ȋtatea. S'au comis multe greșeli. D ȋr ȋre aceste greșeli nu pară astăȋ ca rezultatele stărei n ȋstre bolnăviciose?”

Mai importante decăt ȋ greșelele comise sunt cauzele fiziologice și psihologice, car ȋ decid ȋ asupra destinului unui popor. D ȋcă cele șapte corpuri de armată ale n ȋstre au fost așa de necorecȋt aședate ȋntre Metz și Fr ȋschweiler, ȋncăt nu putea ȋntreprinde nici un ȋ atac, d ȋcă Mac-Mahon s'a lăsat s ȋ fi bătut, fără ca s ȋ fi avut soire despre apropierea dușmanului, d ȋcă el ȋ mai târȋiu, ȋn loc ȋ s ȋ aștepte pe dușmanul ȋnaintea Parisului, după cum presupunea fiă-care și el ȋ însuși ȋntenȋiona, ascultă de impulsul nenorocit ȋ, care-l fă ȋu s ȋ m ȋrgă la Sedan; d ȋcă Bazaine s'a aședat ȋnaintea Metzului, la ȋnceput p ȋte din orbiă și necapacitate, după aceea dintr'un ȋ motiv p ȋnă acum ȋncă neexplicabil, atunci trebuie s ȋ concedem, că aceste prostii adunate ca și spre plăcere, nu sunt greșelile unor indiviȋi singuratici, nu cad ȋn sarcina generalilor nenorociȋi, persoane mediocre s ȋu ambiȋioase, ci sunt crime de trădare de patriă comise de ȋntreaga naȋiune. Fiă-care dintre noi p ȋrtă ȋn sine o parte din responsabilitate. Nu e nici o rușine, d ȋcă noi astăȋ le trecem aceste ȋn revistă. ȋn faȋa Germaniei, care era ȋncă plină de victoriile sale asupra Austriei, era ȋntrunită după av ȋntul ucirii sale, avea ȋn fruntea ei ȋmeni ȋnțelepȋi și cultivaȋi, car ȋ erau gata s ȋ se ridice la primul signal, ȋn faȋa acestei Germanii apăr ȋ Franȋia ȋn interiorul ei putredă prin nemișcarea orgoliului tradiȋiunilor r ȋboinice. Imperiul

de sigură a contribuit, s ȋ agraveze r ȋul, d ȋr adevăratele cauze sunt a se căuta cu multă mai ȋnd ȋr ȋtă. Ș ȋla n ȋstră africană atăt de glorioasă r ȋmăsese ȋnd ȋr ȋtă față de marele r ȋboiu, după cum ȋl ȋnțeleg Germanii. Pentru ce domnise o nesocietă și o necapacitate atăt de completă ȋntre conducătorii n ȋstri, car ȋ erau atăt de viteȋi și cu t ȋte acestea trebuiră s ȋ se retragă, fără ca ei ȋnși s ȋ soia, pentru ce au făcut o acesta? Ei se află fără arme. Materialul de r ȋboiu era ne ȋndestulitor. Trupele se demoralisaseră prin dreptul de a se r ȋscump ȋra dela s ȋrte, erau neaptele de a ȋvinge.

Un ȋ popor, pentru ca s ȋ ȋvingă trebuie s ȋ stea ȋn fruntea pop ȋrelor, s ȋ reprezinte s ȋinȋa, puterea și geniul timpului s ȋu. Acesta noi am ȋitat-o. Am lăsat s ȋ fim amăȋiȋi, fiind-că ne desfătam ȋngămfăȋi pe vechia n ȋstră gloriă. Și de aceea Franȋia, care odinioară purtase stindardele sale prin t ȋte capitalele Europei, c ȋnd reprezenta puterea și geniul, trebui s ȋ fiă nimicită la Sedan.”

După ce Zola descrie decursul ȋmpresurării, zăpăc ȋla ȋn jurul ȋmp ȋratului și capitulaȋiunea dela Sedan, continuă: „Acum trebuie s ȋ spunem acest ȋ adevăr neclătit și amar, acum c ȋnd ȋl putem aȋdi. Se p ȋră multă vreme că Franȋia e pierdută, că noi nu ne vom mai ridica nici odată, st ȋră fiind de s ȋnge și de miliarde. D ȋr Franȋia ȋrăși s'a recreat, rușinea și frica ei au dispărut.”

Nimenea nu doare r ȋboiul. Noi am ȋn morm ȋntat ȋ la Sedan legenda spiritului nostru iubitor de c ȋrtă, legenda, după care soldatul franceș mergea ȋn luptă fără nici o cauză, ci numai din plăcerea de a cuceri ȋmp ȋrăȋiile ȋvecinate. Cu armele aceste nouă este r ȋboiul un ȋ ȋnficosat. Numai ȋn cazul extrem ȋ vor ȋ decide pentru r ȋboiu, după ce s'a ȋncercat totul pentru ca s ȋ-l ȋncunjure. Numai necesităȋi mari, necămbate, pot astăȋ arunca două naȋiuni față ȋn față... Trebuie s ȋ așteptăm r ȋboiul ȋn liniște. Acum noi n'avem s ȋ ne temem de el. Timpul a lucrat pentru noi și acum va lucra ȋn contra ȋvingătorilor n ȋstri. Nimic nu r ȋm ȋne ȋn lume ȋn loc, t ȋte se schimbă. Cine ȋși uită de sine ȋn ȋnălțime, cade. Acesta am ȋ trebuit s ȋ o ȋspășim greu, c ȋnd noi ȋn acel ȋ moment, c ȋnd plecărăm ȋn contra destinului, eram atăt de ȋnc ȋr ȋți ȋn succesul tradiȋional al armelor n ȋstre. Germania, care de 20 de ani ȋnc ȋce e atăt de mare, stă ȋn culmea puterii sale. Nu se pare ȋns ȋ ȋre, ca și c ȋnd s'ar aȋdi o trosnitură surdă?..“

Literatură.

A apărut:

„Zur rom ȋnisch-magyarischen Streitfrage.“ Einige Bemerkungen zur „Antwort der Hochschul-Jugend Ungarns auf das Memorandum der rom ȋnischen Universit ȋts-Jugend.“ Sonder-Abdruck aus der *Rom ȋnischen Revue*. Wien, im August 1891. Verlag der „Rom ȋnischen Revue“. I. B. Wallishauser's k. u. k. Hof-Buchdruckerei, Wien.

[„La c ȋst ȋiunea controversei dintre Rom ȋni și Maghiari“. Unele observări asupra „R ȋspunsului tinerimei dela ș ȋcolele superioare maghiare la Memoriul tinerimei universitare rom ȋne.“ Ediȋiune separată din „Rom ȋnische Revue“. Viena, ȋn August 1891. Ediȋiunea revistei „Rom ȋnische Revue.“ Tiparul curȋii c. r. I. B. Wallishauser, Viena.] Format ȋ 8° mare, cu 56 pagini. Se p ȋte procura dela Direcȋiunea revistei: Wien, VIII., Feldgasse 15.

„Elemente de psihologie“ pentru cursul secundar; de I. Găv ȋnescul profesor la universitatea din Iași. Ediȋiunea Tipografiei H. Goldner, Str. Primăriei 1891. Format ȋ 8° cu 219 pagini. Preț ȋ 4 lei.

„Legende rom ȋne“, culese și adnotate de V. A. Urechia. Bucuresci, editura librăriei Socec ȋ Comp. 21, Calea Victoriei, 21. 1891. Format ȋ 8° cu 247 pagini. Preț ȋ 3 lei.

Logodnă. D-l ȋ Andreiu Ioan ȋ teolog ȋ abs. din diecesa Gherlei, s'a logodit ȋn 30 August n. c. cu d-ra Amalia Negruȋiu, fiica d lui Gregoriu F. Negruȋiu preot ȋn Sucutardă.

Cunună. D-l ȋ Sever ȋ Barbu, fiul d-lui avocat ȋ Nic. Barbu din Alba-Iulia se va cununa ȋn 15 (27) Septembrie c. cu d-ra Eugenia Moldovană, fiica d-lui adm. protopop ȋ D. Moldovan din Sigiș ȋra. — D-l ȋ Traian ȋ Deac ȋ, teolog ȋ abs. din diecesa Gherlei și d-ra Ioana Popescu se vor cununa la 18 Octombrie n. c. ȋn biserica din Ripa superioară.

Dorim fericire tinerilor p ȋr ȋch.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Veneȋia, 10 Septembrie. Starea Reginei Rom ȋniei este de t ȋt gravă, d ȋr nu există temerea unor complicaȋiuni imediate. Doctorii consultaȋi continuă a ȋngriji pe Regina. S'a decis s ȋ nu se publice buletinul, d ȋr casa regală va comunica publicului sciri, c ȋnd va judeca de oportunită.

Paris ȋ, 10 Septembrie. Fostul p ȋședinte al republicii franceze Jules Gr ȋvy a r ȋposat ȋ la Mountsous-Vandrey, ȋn urma b ȋlei de pept ȋ de care suferea ȋn timpul d ȋn urmă.

DIVERSE.

Fonograf ȋn orologiu. La Washington s'a cerut ȋn numele lui Edison pa-

tentarea unor orol ȋge, car ȋ exprimă cu cuvântul numărul ȋrelor. ȋn mecanismul orologiului este aplicat ȋ adecă un fonograf, ȋn care sunt marcate propoziȋiile, prin car ȋ se exprimă numărul ȋrelor. Astfel orologiu ȋn loc de a bate, s ȋu chiar și după ce a bătut, exprimă ȋn cuvinte numărul ȋrelor, ce avea s ȋ le bătă, or ȋ pe care le-a bătut. Pentru exemplu la meȋul ȋilei el ȋ ȋice: „Două-spre-ȋce ȋre!“ Se ȋnțeleg, că se pot ȋ construi astfel de orol ȋge de or ȋ ce limbă. La noi ȋns ȋ limba de construcȋiune a orol ȋgelor cu fonograf, va trebui negreșit s ȋ fiă limba ungur ȋscă, c ȋci la casă contrar ȋ ele nu vor ȋ pute ȋntra ȋn ȋmp ȋrăȋia p ȋntenăȋilor.

Damele din Londra și pas ȋrile. Nu de mult s'a format ȋn Londra un club de dame care și-a precisat nobilităȋ scopul de a estermine penele de pas ȋri de pe p ȋl ȋriile damelor. Statutele acestui club constau dintr'un ȋnic ȋ paragraf, din următorul: „Membrele se deobligă a nu purta nici odată ȋn p ȋl ȋria pene de pas ȋri bune de m ȋncare, afară de penele de p ȋun.“ Că pentru ce au declarat r ȋboiu damele din Londra „pas ȋrilor bune de m ȋncare“ și pentru ce tocmai p ȋunul s ȋ fiă favorizat, acesta numai d ȋnsele o s ȋiu; destul că această curioasă idee a căștigat complăcerea damelor din Anglia ȋntr'at ȋta, ȋncăt clubul din Londra, ȋndată la ȋnceput a dispus de trei-ȋec și patru de filiale.

Profeȋii. D ȋcă ar fi s ȋ se de ȋ cred ȋm ȋnt p ȋdicierilor diferiȋilor astronomi moderni, n'am fi departe de ȋia ȋn care se vor ȋnt ȋmpla cele mai ȋsemnate fapte. ȋntr'adev ȋr, după acest ȋ Nostradamus, cel ȋ mai mare c ȋfict ȋ ce s'a putut vre-odată ved ȋ, se va produce ȋn 1897, 1898 și 1899 ȋntre Franȋia, Anglia, Spania, Italia, Austria, Turcia, Grecia și Egipt ȋ. ȋn 1892, adecă la anul, Turcia se va schimba și diferitele state Balcanice vor forma o confederaȋiune. Dela 1897 p ȋnă la 1901, noul stat va deveni o republică democratică. ȋn sfirșit la 11 Aprilie 1901 Christos ȋn persoană va sosi la Ierusalim. Atunci va fi sfirșitul celor ȋ,345 de ani p ȋșit de Daniil, de momentul ȋn care Artaxerxes a poruncit lui Nehemi s ȋ reconstru ȋscă Ierusalimul.

Nouă carieră. „Spune-m ȋ, vecină, ce s ȋ va face fiul d-tale George?“ — Va Studia melancolia; c ȋci profesorul s ȋu acum de curenđu mi-a spus, că George are mare aplicare spre melancolia!“

Proprietar ȋ:

Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor ȋ responsabil ȋntermal ȋ:
Gregoriu Maior ȋ.

„Vittorio ȋși recăștigă prezența de spirit, după ce dispăr ȋ escorta, ba chiar voia s ȋ ȋnfrunte frica, ce-l cuprinsese mai ȋnainte.

„Voiu cănta ȋnaintea prizonierilor din fortăreȋă“, ȋise el, „și ei trebuie s ȋ știe, că este Crăciunul.“

„Tremur ȋnd urmă Pillone pe tatăl s ȋu prin p ȋrta ȋntunec ȋsă a fortăreȋei, unde soldatul de pază ȋntinse baioneta c ȋtră d ȋnșii, d ȋr un ȋ temnișer le dete permisiunea s ȋ cănte ȋnaintea ic ȋnei Maicei Domnului, care se afla ȋn apropierea ȋntrării.

„Aici ȋși luă c ȋciulele jos, ȋși făc ȋră cruce, apoi ȋncepură s ȋ cănte cu fluerul. Tonurile r ȋsunară melancolic ȋn curtea ȋntunecată a ȋnchis ȋrei, unde nu aveau alȋi ascultători, decăt zidurile oenșii și unde nu le pica nici un ban, ȋn c ȋciulele lor.“

„Tochmai c ȋnd voiau s ȋ plece, veni temnișerul cu fiica sa și-i rugă s ȋ mai cănte ȋncă odată. Ei căntară, și fata-i ascultă cu drag. Era o fată mică de opt ani, frum ȋsă și gingașă, ca și c ȋnd n'ar fi eșit ȋncă odată ȋn aerul liber, și cu nișce ochi mari și negrii, decăt car ȋ Pillone nu mai veduse alȋii.

„Ea nu era ca cealalt ȋ copii, pe car ȋ fi veduse Pillone pe stradele din Neapole. Pielea ei era albă și curată, mișcările ei erau uș ȋre și plăcute, și ceea ce-i ridica mai mult frumșea ȋn ochii copilului, era p ȋrul ei cel ȋ lung, care-i atârna pe spate ȋn jos. Nu era negru, după cum se obișnuise el s ȋ vedă; era galbină-auriu; ȋr c ȋnd ea ȋncep ȋ s ȋ j ȋce la sunetul fluerului, 'i se p ȋră ca și c ȋnd ea ar pluti ȋn aurora dimineȋei și ca și c ȋnd ar fi ȋncunjurată de o aureolă divină.

„Pillone resuflă ad ȋnc ȋ, abia mai putea se sufla ȋn fluer, atăt era de agitat de ȋntâmplările dimineȋei. Uimit privi la fata cea t ȋnără, care se ȋnvertea ȋn jurul s ȋu, ȋn fine 'i se p ȋră, că copilul Christos ȋ a dobândit o soră, care s'a pogorit din cer, ca s ȋ-l m ȋngăe.

„Ea stete ȋn loc și-i puse ȋn p ȋl ȋria sa o monedă de argint. Era cea dintăiu, pe care o căpătase, și tatăl s ȋu 'i ȋise se o țină pentru sine. Tochmai ȋn momentul, c ȋnd el ȋ voi, plin de bucurie, se ridice moneda, un ȋ copil ȋ urit, ciupit de v ȋrsat veni ȋn fuga mare cătră el, ȋl ȋmbr ȋnoi, ȋr cu piciorul ȋ as-

virli c ȋciula, așa ȋncăt moneda căȋu ȋn canal.“

„Pillone se ridică galben ȋ ca c ȋra. Era pentru ȋntăia dată, că cineva ia făcut nedreptate și silnicie. Copilul nu băgă ȋn s ȋmă privirea sa amenințătoare, ci se duse lângă mica copilă, o scutură de ȋmeri, ȋicându-i, că o va oc ȋri tatăl ei, că a lăsat nișce ticăloși ȋn fortăreȋă.

„Copila ȋncep ȋ se strige și voia s ȋ se sm ȋnc ȋscă; el ȋ ȋnse o scutură mai departe și o isbi de b ȋiat, așa ȋncăt acestuia ȋ căȋu fluerul din m ȋnă. ȋn momentul acesta 'i se p ȋră lui Pillone, că l'ar fi străpuns un fer ȋ roșu prin inimă; dintr'o singură lovitură ȋl culcă la p ȋm ȋnt; aȋ ȋ un strigăt ȋnăbușit și ȋn momentul acela zăcea rivalul s ȋu la p ȋm ȋnt. ȋnse ȋn căderea sa, se isbi cu capul de un țaruș de fer dela ic ȋna Maicei Domnului. S ȋngele roșu curse pe pavagiul de p ȋtră — el ȋ era r ȋnit de m ȋrte.

„Cătră s ȋră p ȋrăsi Pillone cu tatăl s ȋu fortăreȋa tristă și ȋntunec ȋsă.

„Se făc ȋră ȋvestigări ȋn privinȋa acestei afaceri, și se constată, că m ȋrtea a provenit dintr'o ȋntâmplare, pe care

nimenea nu o prev ȋduse. Numai unul era ȋnse, care gesticula ca un ȋ nebun — era tatăl copilului; și pe c ȋnd Pillone eșia afară din fortăreȋă, 'i se p ȋră că vede ȋncă ochii sc ȋnteitor ai tatălui. El ȋ merse cam ȋce pași ȋnaintea tatălui s ȋu — măchnit, nefericit și chinuit de muștrările conștiinȋei.

„De-odată aȋdi ceva sgomot ȋn d ȋr ȋtul s ȋu, se simȋi apucat de g ȋt, ȋnaintea ochilor s ȋi solipi un ȋușit și ȋn momentul acela 'i se sparse fluerul, fără ca ȋns ȋ s ȋ-i facă lui vr'o stricăciune. El ȋ căȋu cu un strigăt la p ȋm ȋnt, c ȋci ȋrăși ved ȋ solipind ȋ deasupra capului s ȋu cușitul. Atunci veni tatăl s ȋu. Pillone ȋl ved ȋ luptându-se și apoi căȋnd ȋ la p ȋm ȋnt; aȋ și strigăte și ȋnjurături, apoi suspinuri și horcăeli. ȋn fine unul se sm ȋnci și dispăr ȋ ȋntr'o stradă laterală. Pillone se repeȋ ȋntr'acolo, se plecă asupra cadavrului, smulse mantaua de pe faȋa lui și ved ȋ — pe tatăl s ȋu....

„Din momentul acesta s ȋiu Pillone ce va se ȋic ȋ r ȋsbunarea și se hotăr ȋ s ȋ practisese.

(Va urma).

Cursul pteței Braşov.

din 11 Septembrie st. n. 1891.

Banote româneşti Cump.	9.28	Vând.	9.30
Argintă românească	"	"	9.27
Napoleon-d'or	"	"	9.30
Lire turceşti	"	"	10.46
Imperial	"	"	9.44
Galbini	"	"	5.40
Seris. fonc. „Albina“ 6%	102	"	—
" " " 5%	99.50	"	100.—
Ruble ruseşti	"	"	120.—
Mărci germane	"	"	57.50

Discountul 6—8% pe an.

Cursul la bursa din Viena.

din 10 Septembrie a. c. 1891

Renta de aur 4%	103.40
Renta de hârtie 5%	100.60
Imprumutul căilor ferate ungare	—
aur	115.75
dto argint	98.—

Amortisarea datoriei căilor ferate de

ostu ungare [1-ma emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	112.—
Bonuri rurale ungare	90.—
Bonuri croato-slavone	104.70
Despăgubirea pentru dijma de vină ungurescă	—
Imprumutul cu premiul unguresc	140.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedinului	180.25
Renta de argintă austriacă	90.80
Renta de hârtie austriacă	90.55
Renta de aur austriacă	110.80
Losuri din 1860	136.75
Acțiunile băncii austro-ungare	1008.—
Acțiunile băncii de credit ungar.	828.25
Acțiunile băncii de credit austr.	279.75
Galbeni împărătești	5.56
Napoleon-d'or	9.30
Mărci 100 imp. germane	57.50
Londra 10 Livres sterlinge	117.10

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumaratiunei se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamuritu si se arate si posta ultima.

Totodata facemu cunoscutu tuturoru D-loru abonati, ca mai avemu din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“, precum si cateva intregi colectiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administratiune in casa de trebuinta.

Administru. „Gaz. Trans.“

Brassó vármegye igazoló választmányától.

Sz. 1—1891

ig. vál.

Az 1886 évi XXI t. cz. 28 §-a értelmében a törvényhatóság igazoló választmánya által a m. kir. adóhivatal kimutatása alapján az 1892-ik évre összeállított

Névjegyzéke

Brassó vármegye legtöbb adót fizetőinek.

Sorszám	NÉV	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
1.	Czell Károly	gyáros	Brassó	5284	20	gyogysz. erész jogtudor
2.	Dr. Czell Vilmos	"	"	3896	46	"
3.	Czell Frigyes ifj.	"	"	2426	99	"
4.	Königes János	iparozó	"	2295	70	ip. kamarai tag.
5.	Czell Frigyes ids.	gyáros	"	2291	25	"
6.	Plekersfeld József lov.	tőkepénzes	"	2881	68	nyug. kuriai biró
7.	Dr. Fabritius József	orvos	"	1586	—	orvos
8.	Iekel Vilmos	szesz-finomvítő	"	1557	60	végzett gazda
9.	Copony Márton	gyáros	"	1490	32	ip. kamarai tag.
10.	Fleischer Mihály	mészáros	"	1313	59	"
11.	Müller Gyula	kereskedő	"	1177	—	"
12.	Mayer Jozsef	ügyvéd	"	1161	46	ügyvéd
13.	Kamner Ede	kereskedő	"	1031	50	ip. kamarai tag.
14.	Dr. Bogdán Andor	törv. jegyző	"	1020	60	jogtudor
15.	Alexi Teochar	könyvnyomdász	"	1014	30	ip. kamarai tag.
16.	Dr. Muresianu Aurel	lapszerkesztő	"	998	24	jogtudor
17.	Ridely Frigyes	tőkepénzes	"	974	68	"
18.	Langer Tamás	háztulajdonos	"	968	92	ügyvéd
19.	Maager Jozsef	kir. közjegyző	"	934	18	"
20.	Korodi Mihály	iparos	"	931	10	ip. kamarai tag.
21.	Ioannides György	háztulajdonos	"	904	33	"
22.	Diamandi Manole	kereskedő	"	896	—	ip. kamarai tag.
23.	Schlandt Gottlieb	gyáros	"	835	36	"
24.	Dr. Orobán Nándor	gyáros	"	834	—	orvostudor
25.	Vasadi Jozsef	gabona keresk.	"	832	18	ip. kamarai tag.
26.	Habermann János	sörtöző	"	818	58	"
27.	Tartler Márton	magánzó	"	787	57	"
28.	Popp B. György	háztulajdonos	"	779	42	"
29.	Dück György	ny. törv. elnök	"	768	94	törvényszéki eln.
30.	Popovits András	háztulajdonos	"	746	82	"
31.	Dräslér Sándor	kávés	"	716	24	"
32.	Paul Vilmos	gabona keresk.	"	705	08	"
33.	Fabricius Károly	kereskedő	"	701	29	"
34.	Duşoiu János	"	"	694	64	ip. kamarai tag.
35.	Nemes Péter	kir. közjegyző	"	681	20	ügyvéd
36.	Prentner Jozsef	gabona keresk.	"	671	75	ip. kamarai tag.
37.	Hiemesch Henrik	mészáros	"	656	79 1/2	"
38.	Brennerberg Gyula	törvénysz. biró	"	650	26	törvénysz. biró
39.	Stenner Ferencz	szerkesztő	"	643	30	szerkesztő
40.	Steriu Constantin	nagybirtokos	"	639	34	"
41.	Remenyik István	pénztárnok	"	603	80	"
42.	Honigberger Frigyes	magánzó	"	590	72	"
43.	Stenner Pál	"	"	588	20	"
44.	Puşcariu Jozsef	ügyvéd	"	585	40	ügyvéd
45.	Schmidts Vilmos	"	"	583	56	"
46.	Pellionis Frigyes	gabona keresk.	"	580	92	ip. kamarai tag.
47.	Demian Simion	ügyvéd	"	576	48	ügyvéd
48.	Schmidt Albert	magánzó	"	572	75	"
49.	Henning Frigyes	"	"	570	86	"
50.	Lázár Gerő	kereskedő	"	488	81	ip. kamarai tag.
51.	Weisz Ede	vendéglős	"	483	25	"
52.	Zeidner Traugott	mészáros	"	464	75	"
53.	Papp István	kereskedő	"	453	77	"

Sorszám	NÉV	Foglalkozása	Lak-helye	Az egyszeres vagy kétszeresen számlított adó.		Az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-a értelmében eszközölt kétszeres adóbeszámítási jogcíme.
				frt.	kr.	
54.	Beer Ignátz	háztulajdonos	Brassó	430	83	"
55.	Adler Leopold	fényképész	"	425	69	"
56.	Teutsch Mihály	szücs	"	417	64	"
57.	Ludwig Ferencz	háztulajdonos	"	409	—	"
58.	Fabricius Gusztáv	kereskedő	"	350	64 1/2	"
59.	Seewaldt Rezső	malomtulajdon.	"	335	87 1/2	"
60.	Safranó János	háztulajdonos	"	312	05	"
61.	Safranó Emmanuel	"	"	312	05	"
62.	Gyertyánfy Emil	kereskedő	"	378	10	"
63.	Adler Jakab	pénzváltó	"	370	50	"
64.	Hornung Vilmos	magánzó	"	365	22	"
65.	Salmen Frigyes	építőmester	"	364	94	"
66.	Thrul János	strimflis	"	364	79	"
67.	Kenyeres Károly	szeszfinomító	"	364	68	"
68.	Schütz Wolfgang	kereskedő	"	360	31	"
69.	Buntoiu András	kereskedő	"	359	69 1/2	"
70.	Socek Ferencz	czipész	"	338	14	"
71.	Stamm Traugott	kereskedő	"	337	78	"
72.	Bómben György	háztulajdonos	"	334	04	"
73.	Nagy István	"	"	332	93	"
75.	Miess Lajos	kereskedő	"	324	—	"
76.	Czekely Károly	háztulajdonos	"	319	24	"
77.	Antal János	vendéglős	"	312	55	"
78.	Bundschuh Lajos	földbirtokos	"	311	57	"
79.	Schwarz András	háztulajdonos	"	308	76	"
80.	Binder Frigyes	gabona keresk.	"	304	27	"
81.	Ollinger György	kereskedő	"	304	13	"
82.	Ieremias György	vendéglős	"	303	—	"
83.	Schul Iozsef	háztulajdonos	"	302	26	"
		kereskedő	"	299	53	"

PÓTTAGOK.

1.	Péter Mihály	czipész	Brassó	296	75	"
2.	Maleher Mór	háztulajdonos	"	294	85	"
3.	Eremias Demeter	kereskedő	"	283	50	"
4.	Werzár István	"	"	283	08	"
5.	Mátyás József	gabona keresk.	"	282	55	"
6.	Miller György	háztulajdonos	"	281	16	"
7.	Stefani György	földbirtokos	Földvár	273	40	"
8.	Adler I. R.	kereskedő	Brassó	253	62 1/2	"
9.	Adler I. R. fia	"	"	253	62 1/2	"
10.	Verzár Lukács	"	"	244	40 1/2	"
11.	Neustädter Károly	szeszgyáros	"	212	31	"
12.	Papp László	kereskedő	"	226	88 1/2	"
13.	Lamberger Károly ids.	gabona keresk.	"	202	50	"
14.	Lamberger Károly ifj.	"	"	202	50	"
15.	Streitferdt György	földbirtokos	Földvár	197	40	"
16.	László Dénes	kereskedő	Brassó	154	75	"
17.	László Gerő.	"	"	154	75	"

Mi is azon megjegyzéssel hozzatik köztudomásra, miszerint ezen névjegyzék mai napon kezdve jövő október hó 5-ik napjáig a vármegye főjegyzőnek irodájában ki lesz téve, az igazoló választmány pedig a névjegyzék végleges megállapítása céljából ülését jövő október 5-én és esetleg azt követő napon fogja tartani.—Ez ideig mind azok, a kik netalán ezen névjegyzék ellen felszólamlani vagy az 1886 évi XXI t. cz. 26 §-ában megirt kedvezményt igénybe venni óhajtják, a hivatalos orák tartama alatt a vármegye főjegyzőjénél megjegyzéseiket megtehetik illetve beadhatják.

Brassó, 1891 évi szeptember hó 3-án.

Roll Gyula,
kir. tan. alispán, elnök.

660,2—2

Tompa Sándor,
főjegyző.